

ÎNCHEIERE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Gorohova împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate de la locul de muncă al soțului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La 03 noiembrie 2016, Gorohova Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, intervenient accesoriu CNAS, cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea calculării și achitării indemnizației pentru concediul de maternitate de la locul de muncă al soțului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 05 iunie 2014 a încheiat la OSC Bălți căsătoria cu Gorohov Evgheni, fapt ce se confirmă prin certificatul de căsătorie nr. XXXXX seria XXXXX.

Din căsătoria lor la XXXXX s-a născut fiul XXXXX, certificatul de naștere nr. XXXXX, seria XXXXX eliberat de către OSC Bălți.

Susține că anterior nașterii copilului, s-a aflat la întreținerea soțului, nefiind încadrată în câmpul muncii timp de 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate.

Astfel, în perioada 01 octombrie 2015 – 03 februarie 2016, s-a aflat în concediul de maternitate, cu o durată de 126 de zile (concediul prenatal și postnatal).

Invocă că, atât la momentul aflării sale în concediul de maternitate, cât și în prezent, soțul ei Gorohov Evgheni activează în calitate de șef de schimb de serviciu al Detașamentului căutare-salvare nr. 2 al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI, fapt ce se confirmă prin certificatele nr. 319 din 17 octombrie 2016 și nr. 329 din 19 octombrie 2016.

Declară că la 19 octombrie 2016 s-a adresat cu cerere către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Bălți, solicitând calcularea și achitarea indemnizației pentru perioada aflării în concediul de maternitate cu o durată de 126 de zile (concediul prenatal și postnatal), însă prin răspunsul nr. X-01/09-7564 din 22 octombrie 2016, i s-a comunicat că plata indemnizației pentru concediul de maternitate nu ține de competența Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Bălți pe motiv că soțul său Gorohov Evgheni nu are statut de persoană asigurată în domeniul asigurărilor sociale, fiind colaborator al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale. Concomitent, informând-o că calculul și achitarea indemnizației pentru concediul de maternitate urmează să se efectueze de la locul de serviciu al colaboratorului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, din bugetul de stat.

Invocă că la 21 octombrie 2016 s-a adresat cu cererea nr. G-171/16 către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, solicitând calcularea și achitarea indemnizației pentru perioada aflării în concediul de maternitate cu o durată de 126 de zile (concediul prenatal și postnatal), anexând în acest sens documentele confirmative, însă prin răspunsul nr. 19/7-G171/16 din 27 octombrie 2016, a primit refuz din motiv că anterior, și anume la 11 noiembrie 2015, dânsa s-a mai adresat cu o cerere similară, iar prin prisma art. 20 din Legea nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare, petițiile adresate a doua oară, care nu conțin argumente ori informații noi, nu se reexaminează.

Consideră Gorohova Svetlana că răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-G171/16 din 27 octombrie 2016 este ilegal și neîntemeiat, deoarece pârâtul a respins cererea sa fără să se expună în fond asupra cerințelor înaintate.

Or, în cererea nr. G-171/16 din 21 octombrie 2016 au fost indicate noi temeuri întru calcularea și achitarea indemnizației de maternitate, și anume în baza art. 31 alin. (3) din Legea Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007 în redacția Legii nr. 135 din 21 iulie 2016, în vigoare din 12 august 2016, care stipulează că indemnizațiile acordate pentru perioada aflării în concediile prevăzute la alin. (1) se plătesc la locul de serviciu al colaboratorului Serviciului din bugetul de stat.

Susține reclamanta că refuzul pârâtului expus în răspunsul nr. 19/7-G171/16 din 27 octombrie 2016, urmează a fi recunoscut ilegal, deoarece la data survenirii cazului asigurat, soțul ei Gorohov Evgheni era angajat în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, unde activează până în prezent.

Afirmă că este eronată poziția Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale precum că colaboratorii săi nu sunt asigurați în sistemul public de asigurări sociale, iar indemnizațiile de maternitate prevăzute de legislația muncii și Legea nr. 289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale sunt limitate doar pentru persoanele asigurate în sistemul public de asigurări sociale, or, Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale reprezintă un complex de instituții specializate ale statutului ce intră în componența Ministerului

Afacerilor Interne, care la rândul său este o autoritate executivă a cărei angajați sunt asigurați în sistemul public obligatoriu, prin efectul legii.

Reiterează că potrivit certificatului nr. 329 din 19 octombrie 2016, salariul mediu lunar asigurat al soțului său Gorohov Evgheni pe ultimele 12 luni premergătoare nașterii copilului XXXXX a constituit 7.014 lei.

Cere Gorohova Svetlana recunoașterea răspunsului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-G171/16 din 27 octombrie 2016 ca fiind ilegal și neîntemeiat, cu obligarea pârâtului să-i calculeze și să-i achite indemnizația pentru concediul de maternitate (126 zile) la nașterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX, de la locul de muncă al soțului Gorohov Evgheni, colaborator al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, precum și încasarea din contul ultimului în beneficiul său cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, acțiunea a fost admisă și recunoscut ca ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-G171/16 din 27 octombrie 2016, fiind obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale să-i calculeze și să-i achite Svetlanei Gorohova indemnizația pentru concediul de maternitate (126 zile) la nașterea copilului XXXXX, a.n. XXXXX, de la locul de muncă al soțului Gorohov Evgheni, colaborator al Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale. A fost încasată din contul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale în beneficiul Svetlanei Gorohova suma de 3.000 lei cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale și menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile făcând referire la faptul că Ministerul Afacerilor Interne este un organ central de specialitate a autorității executive, iar angajații acestuia, inclusiv și cei din cadrul subdiviziunilor lui, printre care și Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, sunt asigurați în sistemul public obligatoriu prin efectul legii. Respectiv, de indemnizația de maternitate pot beneficia atât angajații Serviciului, cât și soțiile acestora, neangajate în câmpul muncii, neasigurate sociale în alte condiții, aflate totalmente la întreținerea soților, de la locul de serviciu al soților, din bugetul de stat.

Au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că la data apariției dreptului la indemnizația de maternitate, cât și pe toată durata concediului de maternitate, Gorohova Svetlana s-a aflat la întreținerea soțului Gorohov Evgheni, care era angajat în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale, fiind persoană asigurată în sistemul public obligatoriu prin efectul legii, iar pârâtul-apelant la rândul său ca angajator deține obligația de a achita reclamante-intimate indemnizația pentru perioada aflării în concediul de maternitate cu o durată de 126 de zile în calitate de soție aflată la întreținerea salariatului asigurat Gorohov Evgheni.

La 08 decembrie 2017, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale) a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017 și hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În susținerea recursului Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

De asemenea, a indicat recurentul că acțiunea a fost depusă tardiv de către Svetlana Gorohova, având în vedere faptul că ultima s-a adresat cu cerere către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale privind calcularea și achitarea indemnizației de maternitate de la locul de muncă a soțului, colaborator al Serviciului, la 11 noiembrie 2015, iar răspunsul la aceasta i-a fost expediat la 17 decembrie 2015, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 03 noiembrie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege în acest sens.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017 a fost expediată în adresa Inspectoratului General pentru Situații de Urgență la 01 noiembrie 2017 (f.d. 96).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență la 08 decembrie 2017, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 09 ianuarie 2018, în adresa Svetlanei Gorohova a fost expediată copia recursului declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 09 februarie 2018, intimata Svetlana Gorohova a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2017 și hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență precum că acțiunea a fost înaintată tardiv de către Svetlana Gorohova, având în vedere faptul că ultima s-a adresat cu cerere către Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale privind calcularea și achitarea indemnizației de maternitate de la locul de muncă a soțului, colaborator al Serviciului, la 11 noiembrie 2015, răspunsul la aceasta fiindu-i expediat la 17 decembrie 2015, însă cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 03 noiembrie 2016, adică peste termenul prevăzut de lege în acest sens, or, obiectul prezentei acțiuni îl constituie contestarea refuzului Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 19/7-G171/16 din 27 octombrie 2016 de a-i calcula și achita indemnizația de maternitate solicitată de către intimată la 19 octombrie 2016 și nicidecum a celui din 17 decembrie 2015 la care face referire recurentul.

La fel, nu poate fi reținut argumentul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență privind ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, or, recurentul nu a indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale cauzei.

Referitor la invocarea recurentului precum că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept

procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respins.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență al Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță